

Snjóleysing mæld hjá stöngum.

Lagt upp frá Fljótsdal í Fljótshlíð kl. 9³⁰ hinn 5. júlí, 1954 og komið að Fljótsdal aftur eftir 11 tíma göngu.

Engan mann gat ég fengið með mér á jökulinn, svo að ég fór einn.

Leitað var árangurslaust að snjómælingatækjum, sem brezku stúdentarnir skildu eftir á fjallsröðlinum, 1305 m.

Þar sem tækin fundust ekki, var ekki hægt að mæla eðlisþyngd snævarins.

Þrjár stangir fundust.

1. Stöng í skarðinu austan við röðulinn 1305 m. Þegar komið var að stönginni voru 405 cm upp úr snjó og 122 cm niður í snjó.

Þegar gengið var frá stönginni voru 250 cm upp úr snjó.

Stöngin virtist standa á föstu íslagi.

2. Stöng sunnan við miðjan jökul í líkri hæð og stöng nr. 1 hér að framan, en þá sennilega eitthvað lægra y.s. Stefnur frá stönginni eru þessar, réttvísandi.

Hátindur (1462) 107°

Skarðið (Hlíðarendi) 207°

Röðullinn (1305 m) 240°

Þegar komið var að stönginni voru 215 cm upp úr snjó og 90 cm niður í snjó.

Frágengin var stöngin þannig 148 cm upp úr, stóð á hörðum ís, (íslagi).

3. Neðsta stöngin á jöklinum, í tungunni sunnan við mel- og urðarhrygginn. Stöngin var um 10 m ofan við stóran vikurflekk. Þegar komið var að stönginni voru 377 cm upp úr snjó og 37 cm niður í snjó.

Skornir voru 55 cm af stönginni. Frágengin var hún með 268 cm upp úr snjó og þá 96 cm niður í snjó, á ís.

Fleiri stangir fundust ekki, engin aluminiumstöng. Veður var bjart til kl. 17, en þá lagðist þoka skyndilega yfir jökulinn og leit að stöngum var þar með sjálfhætt.

Reykjavík, 6. júlí 1954